AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Seite 128r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rerū cognitio intellectualis. ad scientiā ū temporaliū rerū co
gnitio rationalis. quod cui ꝓponendū siue ꝓponendū sit n
ē difficile iudicare. Si aū alia ē adhibenda discretio. q
dinoscant hec duo q̃ peculdubio distare aptis docet dies alii
quide dat p spm sermo sapie alii sermo scientie secdm eundē spm
tam etiā istoꝝ duoꝝ q̃ nos possum euidentissima differentia ē
q̃ alia sit intellectualis cognitio eternarū rerū alia rationalis te
poraliū. & huic illa pferenda ēē ambigit nemo. Relinquitur
itaq; nob ea q̃ exterioris s hois. & ab ei q̃ comunia cū pecoribus ha
bem introrsū ascende cupientib aīm quā ad cognitionē rerū
intellegibiliū atq; sūmarū q̃ semptīne s uenirem. temporaliū
rerū cognitio rationalis occurrit. Cuā in hac q̃ inueniam si pos
sum aliq̃ intitate. sic inueniebam ī sensib corporis & ī his q̃ pe
ī animā t spm nrm imaginalit intueruis. ut p corporalib reb
q̃s corporeo foris posita adtingim sensu im corpoꝝ similitudi
nes haberem impressa memorie ex q̃b cogitatio formaret ita
uoluntate utrūq; iungente. sic formabat foris acies ocu
loꝝ quā uoluntas ut uisio fieret adhibebat rei uisibili. & utrūq;
iungebat etiā illic ipsa se admouens tertiā. S; n est hoc coar
tandū in hunc librū. vt ī eo q̃ seqt si ds adiuvent cuenient
possit iqrī. & q̃ inventū fuerit explicari; Cepliō lib. xii.

.i. De gemino rationalis officio mtis quoꝝ vnū ad tepalia. aliud
pinet ad etna. ii. De fide q̃ licet p corpis sensū mente ccepta sit
nich tam inventū habe corpeū. iii. De voluntate q̃. & singli ppā &
oms etiā n indicata possuis habe comune. iiii. De beatitudine
q̃. os una voluntate expetuis s; n eade os diffinitione noverit.
.v. An oms beati sint q̃ uiuuis vt uoluis. vi. Q piore ēē beatitudini vo